

SLOUPNICKÝ

PELMEL

Ročník 27 » **Srpen 2025** » Časopis obce Sloupnice

Vybíráme z obsahu:

**Zprávy obecního úřadu » Jaro u hasičů » Fotbalové okénko
Rozhovor – A. Adamkovičová » Kaple v Končínách**

Úvodník

Zdá se, že vládu nad našimi životy přebírá umělá inteligence. Už se jí nevyhneme, je všude. Vlezla i do aut.

Jel jsem onehdy se služebním autem. Zvenku pěkné, nablýskané, vevnitř voňavé, s barevným displejem pomalu větším než televize v našem obýváku. Jenže sotva jsem vyjel, pustilo se do mě. Palubka blikala a svítila jak cirkus, pískala, houkala na mě, auto bez přestání útočilo na všechny mé smysly, automatická převodovka řadila, jak se jí zachtělo... Byl jsem přesvědčený, že se co nevidět otevře střecha a auto mě katapultuje ven. Naštěstí jsem pochopil, že svůj styl řízení musím přizpůsobit požadavkům toho chytrého stroje, a tak jsme si po pár kilometrech už docela vyhovovali. Tedy spíš já jemu, ale aspoň jsem našel tlačítko na vypnutí funkce udržování v jízdním pruhu, aby se se mnou nepralo o volant pokaždé, když jsem najel kolem na čáru, aniž bych před tím zapnul směrovku.

Doma máme dvě auta. To novější jeví známky inteligence. Přepne obrysová světla na potkávací, když se setmí, nebo ohlásí objekt, který je nebezpečně blízko přede mnou, možná by i zabrzdilo, když by došlo na nejhorší. Zato to staré, to je vloženo blbec. Je to dřív, odveze celou moji početnou rodinu i se šesti bicykly, paddleboardem a všemi kufry, které doma najdeme, ale neumí ani stáhnout okénka. Všechno musím ručně. Dokonce i když vytáhnou klíček ze zapalování a nechám rozsvícená světla, ani nepípne, natož aby po mně chtělo zapnout bezpečnostní pásy! Trochu jsem mu zvýšil IQ instalací couvacích senzorů, jinak duto, prázdné. Ono to ale má své výhody. Jednak člověk musí být pořád ve střehu, sledovat zrcátka, být pohotový a přitom citlivý na brzdě a spojce, ve vhodný moment zařadit, umět se rozjet do kopce bez asistenta... Takové auto vás nenechá zdegenerovat. A za druhé, nijak vás nešikaneje a nestresuje neustálými vizuálními a zvukovými výstrahami.

Já vím, chytrá auta eliminují lidské chyby, jsou bezpečnější, ale musím přiznat, a to nejsem žádný skalní fanoušek motorismu, že vám berou radost z řízení. Pořádnou jízdu zručnosti jsem si užil na jaře. Vrátil jsem se do autoškoly, abych si udělal papíry na traktor. Možná si řeknete, že i traktory už jsou dneska plné elektroniky. Ale ne ten v mojí autoškolě! Tam mají starého Zetora šedesátku. Kdepak jízdní asistenti, senzory, detektory... Vždyť to nemělo ani synchronizovanou převodovku! Řídit takový traktor, to je jako hrát na kostelní varhany s několika klaviaturami pro ruce i nohy.

Průjezd křižovatkou vyžaduje bezchybnou koordinaci všech čtyř končetin i cit pro chod motoru. Pravou rukou pevně držet volant, levou rukou otočit knoflíkem směrového světla, levou nohou sešlápnout pedál spojky, přehodit ruce na volant, pravou rukou vyřadit na neutrální, pustit pedál spojky, pravou nohou sešlápnout plyn, buď víc, nebo míň, podle momentálních otáček motoru, levou nohou znovu dupnout na spojku, pravou rukou zařadit rychlost, zkrivit tvář v omluvné grimase při poslechu skřípějících ozubených převodů, když jste chvilku před tím nepřesně sešlápli mezi plyn, uvolnit pedál spojky, sešlápnout plyn a tak rychle, jak to jen jde, zmizet z křižovatky. A nezapomenout vrátit do původní polohy ovladač směrovky, sám to neumí. To vše v úzkých městských ulicích podél zaparkovaných aut, přes železniční přejezdy, s přechody pro chodce a ještě k tomu s připojeným dvounápravovým valníkem naplněným sutí! Vrchol všeho bylo zacouvání s vlekem do pravého úhlu mezi zaparkované kamiony. Přiznám se, zabralo mi to několik hodin, než jsem to jakž takž zvládl a klel jsem u toho jako pohan.

Ale zase ten chlapácký pocit, že máte stroj a v danou chvíli i celý svůj život ve vlastních rukách – kdo vám to dneska při všech těch umělých inteligencích a automa-

tech dá? ❖

Zprávy obecního úřadu

Vážení spoluobčané, nečekal bych to, ale i během okurkové sezóny je stále o čem psát.

Stavba domova pro seniory pokračuje

Firma BPBP úspěšně dosáhla nejvyššího bodu stavby. Už před nějakým časem se řemeslníci přesunuli do nižších pater a začali montovat elektroinstalaci, vzduchotechniku a nejnověji se v některých místnostech nahazují vnitřní omítky. Práce postupují podle harmonogramu.

Trafostanice u domova

V souvislosti se stavbou DpS je nutné postavit novou trafostanici pro dodávku elektrické energie do domova. I tady je posun kupředu. Budova trafostanice je usazená na okraji parku před komunitním centrem. Pokud jste měli více štěstí než já, mohli jste vidět při práci jeden z největších autojeřábů, jak tuto stanici ukládá. Já jsem byl bohužel pracovně pryč, tak jsem to slyšel pouze zprostředkovaně od svědků.

Obnovujeme dopravní značení

Konečně se podařilo vodorovným značením zvýraznit směr hlavní silnice na křižovatce u pošty. Ta je vůbec nejnebezpečnější křižovatkou v obci. Řidiči přijíždějící od Džbánovce mnohdy nedají přednost vozidlům na hlavní silnici, natož od kostela. Podobné je to v případě, když řidič jedoucí od restaurace směr Džbánovec křižovatkou projede, aniž by se podíval vpravo k domovu. Nikde se v minulosti nestalo více dopravních nehod než tady. Dále jsme nechali obnovit dva přechody pro chodce a piktogramy POZOR DĚTI – ve Vesničce u hřiště a u komunitního centra. Je to první fáze nového dopravního značení. Jsou objednané dopravní značky ZÓNA 30, kterými chceme zklidnit dopravu

na humnech mezi křižovatkami na Němčice a Končiny. Křižovatka v úvoze bude osazena novými značkami HLAVNÍ SILNICE a STŮJ, DEJ PŘEDNOST V JÍZDĚ z obou stran. Také zde by se měly objevit spolu se stopkou bílé vodorovné čáry, které se osvědčily na jiných místech.

Parkoviště u zdravotního střediska potřebuje rekonstrukci

Ptali se mě, zda je nutné stavět opěrnou zeď a parkoviště u zdravotního střediska. Pokud tuto zeď nepostavíme, mohlo by se také stát, že zaparkovaná auta sjedou dolů do zahrady. Proto se v nejbližší době rozběhnou přípravy na stavbu opěrné zdi a zvětšení parkoviště. Podotýkám však, že zvětšení neplatí pro počet zaparkovaných aut, ale na délku parkovacího místa. Zaparkovaná auta tak nebudou čnít do silnice a průjezd okolo nich bude bezpečnější.

Je připravená nová ordinace zubního lékaře

Ve zdravotním středisku jsme zrekonstruovali bývalou ordinaci dětského lékaře a vytvořili jsme další zubní ordinaci. Doufám, že pro pacienty, lékaře ani sestry nebude pobyt v nové ordinaci žádný horor, ale že jim hezkou ordinaci zpříjemníme jejich společně strávené chvíle. A snad bude jedno, zda sedí v křesle, sklání se nad křeslem nebo asistují u křesla.

Na závěr bych vás všechny chtěl pozvat na nějakou z chystaných akcí. Rodiče s dětmi na ukončení léta k dolní hasičárně nebo na fotbalové hřiště. Milovníky tvrdé hudby na festiválek Dosifest, který se poprvé pořádá pod záštitou obce. Takže se tam spolu určitě potkáme. Podpořte snahu několika aktivních jedinců a poznejte blízké i vzdálenější sousedy. ❖

MILAN BEČIČKA, STAROSTA OBCE

Jak se máme v Domově pro seniory Sloupnice

Milí sousedé,

Léto je v plném proudu, a i když není nejteplejší, my z něj v Domově máme radost. Nejen že stavba nového penzionu pro klienty našeho domova probíhá dle plánu, ale termíny časového harmonogramu jsou firmou BPBP S.A. plněny s předstihem. Za to patří náš velký dík všem, kteří se na realizaci podílí, jsme moc vděční za tým, který vede stavbyvedoucí pan ing. Marcin Haratyk.

A co je nového u nás? Užíváme si krásné léto. Vůbec nám nevadí, že teploty nejsou vysoké,

spíše si užíváme to, jak nám je venku hezky. Obyvatelé domova mají možnost chodit ven všichni, i když jsou na lůžku, to pro nás není překážkou. Naše šikovné aktivizační pracovníce přináší do Domova běžné plodiny a připomínají tak lidem vzpomínky, které znají z dětství. Ráda tu s Vámi pár jejich vzpomínek na léto budu sdílet:

„Letní prázdniny jsem trávila s ostatními dětmi u nás na vesnici. Často jsme chodili do lesa na houby. Líbil se mi ten soulad mezi lidmi, když jsme si společně zazpívali se sborem a s řádovými sestrami. To jsem měla ráda.“

„V létě jsem musela hlavně pomáhat na poli, které jsme měli. Do lesa jsme to měli daleko, takže jsme tam šli výjimečně. Hlavně jsem musela pomáhat doma. Ale kdybych mohla, tak teď bych se nejraději podívala všude po světě. Ale hlavně někam do přírody, do hor někam.“

„V létě jsme chodili často do lesa na houby, to mě bavilo. Jinak jsem musela pomáhat doma. Hlavně na poli s obilím. Když jsem byla dospělá, tak jsme s manželem byli jednou v Itálii v Rimini, tam to bylo krásné.“

To jsou jen drobné střípky vzpomínek, které s námi naši klienti sdílí. Přeji i vám, ať máte na toto léto co nekrásnější vzpomínky, ať už dobrodružné z dalekých výprav nebo ty, co vznikají za humny. ♥

MGR. KATEŘINA MILLICHOVÁ
ŘEDITELKA DPS SLOUPNICE

Domov pro seniory Sloupnice
a ZŠ Sloupnice
nabízí pozici
Kuchař/kuchařka

Do našeho týmu přijmeme pracovníka/ici na pozici kuchař/ka.

Hledáme zaměstnance na stálý pracovní poměr (úvazek 0,6 pro základní školu a 0,4 pro domov pro seniory), po zapracování smlouva na dobu neurčitou. Od uchazečů požadujeme znalost technologie přípravy pokrmů, znalost pravidel a norem ve stravování, znalost české kuchyně a chuť se učit novým postupům, schopnost samostatné i týmové práce a časovou flexibilitu (práce ve dvousměnném provozu – ranní a odpolední směny, pondělí - neděle). Praxe v oboru stravování vítána, ale není podmínkou. Pozice je vhodná pro absolventy. Zkušenosti v oboru cukrář/cukrářka výhodou.

Nabízíme:

plat dle platných platových tabulek + 5 týdnů dovolené, příplatky za práci o víkendů a ve svátek, 3 dny na zotavení, po zapracování vyplácíme osobní ohodnocení, poskytujeme pololetní odměny, příspěvky na obědy, příspěvky z FKSP na rekreaci, penzijní připojištění...finanční benefity při životních výročích.

Předpokládaný nástup:
Od 1.9.2025 nebo dle dohody

Základní požadavky:

Vzdělání:
Základní vzdělání či střední odborné učiliště s výučním listem
Trestní bezúhonnost

Příhlášky a výběrové řízení:

Uchazeči se mohou přihlásit na níže uvedenou emailovou adresu nebo telefonicky.

Těšíme se na uchazeče a budoucí kolegy!

Domov pro seniory Sloupnice
Horní Sloupnice 258
565 53 Sloupnice
Kontaktní osoba: Ing. Petra Vokounová, DiS
E-mail: mzdova@ddsloupnice.cz
Telefon: +420 602 144 305

Jaro u hasičů

Týden před Velikonocí jsme se sešli na **Velikonočním jarmarku**. Letos své výrobky prezentovalo 20 prodejců a prodejkyň. Zakoupit jste si mohli něco k snědku, například perníčky, medovinu, sladké zákusky, ale i svíčky, bižuterii, dřevěné dekorace a mnoho dalšího. Nesmělo chybět vystoupení tanečního kroužku nejmenších dětí pod vedením Heleny Dolečkové.

Na Velikonoční neděli jste v hojném počtu došli k Antoníčku na **Velikonoční zmrskání**. Pochutnat jste si mohli na kotlíkovém kančím gulášku, nebo opéct špekáček. Na čepu byl Poličský speciálek František 13°.

30. dubna proběhlo tradiční **pálení čarodějnic**. Na grilu se opékaly steaky a makrely. Děti se zabavily při plnění úkolů a mohly se zúčastnit soutěže o nejlepší čarodějnický převlek a namalovat soutěžní obrázek. Po vyhodnocení soutěží jsme se přesunuli k zažehnutí hranice s čarodějnicí.

Setkání přípravek v Břehách u Přelouče proběhlo v sobotu 26. dubna. Soutěž se skládala ze dvou částí. První část byla ukázka práce s přípravkou, kde se předvedlo 17 hasičských sborů, převážně z Pardubického kraje. V soutěži jednotlivců Železné hasičátko, startovalo 160 dětí. V kategorii starších dívek získala Adélka Nermutová 4. místo a Eliška Poslušná 6. místo. V kategorii starších chlapců získal Nathaniel Beneš 5. místo.

Oslavy 145 let založení sboru proběhly 7. června v areálu Na Mlejnici. Návštěvníci si mohli prohlédnout hasičskou zbrojnicu, techniku a výstavu fotografií. Pro děti byly k dispozici skákačí hračky a odpoledne kolegové z HZS Ústí nad Orlicí vyrobili pěnu. V podvečer zahrál DJ Josífek k tanci i poslechu.

Konec školního roku patří tradičně výletu do **Pinguin parku v Přívratu**. Ve středu 18. června se v lese za „salaší“ sešlo snad nejvíce dětí za všechny roky, co chodíme, a to 24 malých i větších „lumpíků“ z obou sborů. Děti měly celý areál parku pro sebe, zkusily si skákat na bungee trampolíně, k dispozici měly i sjezdové káry. Za odměnu si pochutnaly na párku v rohlíku a zmrzlince. ↙

GABRIELA FAMFULÍKOVÁ

SDH Horní Sloupnice
srdečně zve na

Václavskou zábavu,

která se koná

**v sobotu 27. září 2025
v areálu Na Mlejnici**

Těšit se můžete na Václavský burger
s trhaným kachním masem
i klasický hovězí burger.

V podvečer zahraje skupina KAYAK.

Při příznivém počasí bude pro děti
připraven skákačí hrad.

Fotbalové okénko

Fotbalový oddíl SK Sloupnice je na startu další sezóny.

Ta, která skončila, nebyla pro mužstvo dospělých moc úspěšná. Výsledky, které mužstvo dosahovalo během podzimu, nena-dchly hráče ani diváky. V podobném duchu mužstvo pokračovalo i na jaře. Potřebné výsledky, které by odpovídaly tradici slou-penské kopané, se nedostavovaly. Hrozilo, že družstvo sestoupí z okresního přeboru do takzvané „pralesní ligy“, ze které se již nikam nedá sestoupit. Důležité utkání v Ryb-níku, ve kterém se rozhodovalo, zda sestoupí Sloupnice nebo Rybník, dopadlo pro naše barvy dobře. Na těžkém terénu jsme brankou z penalty vyhráli 1:0 a okresní přebor byl pro další sezónu zachráněn. V posledním utkání s Černovýrem, který již měl jistotu sestupu, se mužstvu podařilo pouze remizovat, když jsme neproměnili dvě penalty.

Co bylo, bylo, nyní je potřeba se dívat dopředu a divákům předvádět výkony, za které by se mužstvo nemuselo stydět. Smutné je, že někteří hráči nepřistupovali k zápasům zodpovědně a několikrát se stalo, že bylo připraveno pouze jedenáct hráčů, a to včetně hrajícího trenéra Ludka Štarmana, který podle věku by již měl předávat své zkušenosti svým vnoučatům. Před ním patří smeknout.

Do soutěží se zapojily i děti z mladší a starší přípravky, které svá utkání hrály turnajově. Mladší příprava pod vedením Petra Hanuse, Martina Mikuleckého a částečně Jiřího Smoli hrála se střídavými úspěchy a bylo potěšením se na ně dívat. Starší příprava pod vedením Ivoše Holce a Martina Škeříka všechny své turnaje vyhrála.

Na závěr se konaly velké turnaje, na kterých se obě přípravky umístily na čtvrtém místě. Bolestné to bylo hlavně u starší přípravky, kde se turnaj za účasti patnácti družstev konal ve Sloupnici a od našich hráčů se po předchozích úspěších čekalo vítězství. Nepovedlo se, ale i tak je potřeba ocenit, s jakým zaujetím děti hrály.

Musím se ještě zmínit o družstvu mladších žáků složeného z našich hráčů a hráčů Něm-čic. Družstvo hrající soutěž na Svitavsku se umístilo na druhém místě. Trénovat pomá-hal Jan Mikulecký.

Nesmíme zapomenou ani na nejmladší děti – bambíny, které turnaje nehrály, ale pravidelně trénovaly pod vedením Jiřího Horáka a Martina Kutý.

Pro nadcházející sezónu se předpokládalo, že utvoříme družstvo mladších žáků pouze z našich dětí bez spolupráce s Němčicemi. Stalo se ale to, že čtyři kluci byli vybráni do družstva Orlicka, kam spolu s nimi odešel i trenér Ivoš Holec. S Orlickem byla uzavřena smlouva, ve které je mimo jiné uvedeno, že pokud se klukům nebude dařit, vrátí se zpět do Sloupnice. I když nás tyto přestupy moc netěší, přejeme klukům, aby se fotbalově jen zlepšovali a v novém oddíle se jim líbilo. Dvě do Sloupnice mají vždy otevřené.

Všem, kteří se dětem věnují, je potřeba vyslovit velký dík. Je to činnost náročná na čas i trpělivost. Pokud by chtěl někdo s dětmi pomoci, bude vítán. Dík patří i rodi-čům dětí, které je na tréninku i k zápasům vozí, a maminkám, které vypomáhají při domácích turnajích s obsluhou v kiosku. Dík patří i členům výboru a všem, kteří s chodem oddílu jsou ochotni pomoci.

Co nás čeká v nadcházející sezóně? Byla uza-vřena dohoda o spolupráci s Vysokým Mýtem a znovu s Němčicemi. S Němčicemi budeme opět hrát soutěž mladších žáků a s Vysokým Mýtem je navázána spolupráce s mladší a starší přípravkou. S Němčicemi byla navá-zána spolupráce i u starších žáků.

Do soutěží budou letos přihlášení i bam-bíny. Mládežnické celky zahájí soutěže po prázdninách.

Díky spolupráci s mladší a starší přípravkou s Vysokým Mýtem nám byla přislíbena výpo-moc u mužstva dospělých. Věřme, že v nad-cházející sezóně se dočkáme lepších výsledků než letos, divákům přineseme větší potěšení a nebudeme muset bojovat o záchranu.

Ještě bych se chtěl zmínit o provozování kiosku na hřišti. S touto službou jsme začali v minulých letech, kdy v obci nebyla provozo-vána restaurace. Z poměrně velkých návštěv jsme usoudili, že o provoz kiosku v prázd-ninových měsících je zájem. Proto tuto službu provozujeme i letos. Je to přivýdělek do pokladny oddílu, z kterého se mimo jiné hra-dí provoz všech oddílů. Hlavně do dětí se investují nemalé finanční prostředky. Nejsou to finance vynaloženy zbytečně, protože investice do dětí je v každém případě záslužná činnost.

Všem, kteří kiosky navštěvujete, patří velký dík. Návštěvou a útratou nepřispí-váte pouze ke své dobré náladě, ale pod-porujete i dobrou věc, jako je starost o ty, kteří chtějí trávit čas pohybem a udělat něco pro své zdraví. ♥

JOSEF ŠKEŘÍK, PŘEDSEDA SK SLOUPNICE

Příjemnou zábavu u kiosku podpořila i místní kapela Beztíže.

Finálového turnaje starších přípravek se zúčastnilo přes 150 hráčů.

Nezodpovědná kočka, zodpovědný majitel

Taky máte doma nezodpovědnou kočku? Na několik dní mizí bůhví kde a když se vrátí, je zase v tom? Spustí se s kdejakým kocourem a dvakrát z rok Vám nadělí koťata? Potvora jedna nestydatá. Co Vy s tím kočičincem doma máte pořád dělat?

Kočky už jsou holt takové. Nemůžou za to. Příroda je takhle naprogramovala. Množí se až třikrát ročně, s průměrným počtem 6 koťat v každém vrhu. S takovými počty není divu, že jsou kočky v České republice trvale přemnožené. Podle statistik žije v naší republice kolem 1,9 milionů koček. Z toho 60 000 z nich je bez trvalého domova. Útulky přijmou každý rok kolem 35 000 nových koťat a to jsou ta šťastnější. Většina z každoročně narozených nechtěných koťat žije na ulici, toulají se po městech, přežívají v chatových osadách nebo na periferiích měst. Živí se odpadky z popelnic a často hynou na nemoce, které také roznáší, umírají hladu nebo pod koly aut. Populaci těchto bezprizorních koček netvoří většinou potomci toulavých koček, ale koček, které někomu patří. Jsou to zvířata, která byla rozdaná takzvaně „do dobrých rukou“ a nebo se jich jejich majitelé zbavili, protože jich prostě bylo moc.

Jediná možnost, jak snížit počet nechtěných koťat a zatočit s kočičí „nezodpovědností“ je stát se zodpovědným majitelem. Co to obnáší? Nechat svoji kočku nebo kocoura vykastrovat. Kastrace s sebou nese řadu výhod:

1. Kastrace místo topení koťat

Nechat jednorázově vykastrovat kočku je lepší než celý život topit koťata. Topení a jiné usmrcování koťat je porušení zákona na ochranu zvířat proti týrání 246/1992 Sb. Hrozí za něj vězení až na 2 roky. Jako porušení tohoto zákona je vnímáno i opuštění zvířete za účelem se ho zbavit. Takže například vyhodit koťata v krabici na pole nebo je hodit přes plot jiným lidem do zahrady.

2. Kastrace je prevencí před nemocemi

Včasná kastrace funguje jako prevence před záněty dělohy u koček. Kastrovaná kočka žije déle, protože její tělo není vyčerpáváno neustálými porody. Přirozený pud k lovu myši a drobných savců přitom zůstává zachován.

3. Kastrovaní kocouři se neperou a netoulají

Věděli jste, že každý kocour se za sezonu může stát otcem až 40 koťat? Majitelé kastrovaných kocourů si pochvalují, že se kocour tolik netoulá, nepere a drží se doma, kde chytá myši. Nemusíte proto tak často jezdit na veterinu kvůli ošetření tržných ran. Snižuje se také riziko, že ho na jeho cestě za milostnými zálety srazí auto.

4. Kočka nemusí mít jednou za život koťata

Každý porod kočku vyčerpává, zvláště když je sama ještě kotě. První říje u kočky nastává kolem 6. měsíce. Neriskujte její zdraví a nechte ji včas vykastrovat. Proč dál množit další kočky, když jsou jich plné útulky? Spousta koček se toulá bez domova a tím nejen že trpí, ale množí se dál a dál. Toužíte po koťátku? Vezměte si jedno z útulku. Během letních a podzimních měsíců mají opravdu široký výběr. Každé Vámi vyprodukované kotě ubírá šanci na získání domova kotěti z útulku nebo z ulice.

5. Už žádné nervy s rozdáváním koťat

Z rozdávání koťat se poslední dobou stává náročná disciplína. Inzerční portály jsou plné inzerátů nabízejících „vymazlená roztomilá koťátka“. Proč by měl být zájem právě o ta Vaše? Kastrací kočky si ušetříte každoroční nervy s hledáním domovů pro nově narozená koťata. Navíc nikdy nemůžete zajistit, že ruce, do kterých je vydáte, budou opravdu „dobré“. Podle statistik útulků každé druhé rozdané kotě končí na ulici. Nebo je Vám to jedno, jaký život bude mít kotě Vaší kočky?

6. Kastrací ušetříte

Kastrace vyjde levněji než odčervení a odblešení jednoho vrhu nových koťat. Ve srovnání s celoživotními náklady na kočku nabo kocoura je cena za kastraci zanedbatelná. Kastrace je rychlý a bezpečný zákrok. Mladé zdravé zvíře druhý den po zákroku o ničem neví a za pár dní se zotaví. Některé obce na kastraci přispívají, stačí se zeptat na úřadě. Ceny a další podrobnosti Vám ochotně sdělí Váš veterinární lékař.

Zastavme společně utrpení koček, protože to, jak se ke zvířatům chováme, je i naše vizitka. Řekněme „dost“ hloupým výmluvám a předpotopným povídačkám o tom, že kastrace je proti přírodě. Kočka je kočka domácí, ne kočka divoká. Naši péči, alespoň tu minimální, potřebuje. Chovejme se zodpovědně vůči našim kočkám i vůči lidem kolem nás. Nikdo nechce nacházet zbídačelá koťata kolem popelnic. Nikdo nechce mít cizí kočky v zahradě. Nebo jejich hovínka v pískovišti. Kastrace je řešení i jediná udržitelná cesta. Staňme se zodpovědnými majiteli „nezodpovědných“ koček.

IRENA BALCAROVÁ

Důležitější než postava je funkčnost a zdraví našeho těla

Léto je v plném proudu, a pokud nám to venkovní teploty dovolí, často vyrážíme za zábavou či zchlazením k vodě. Mnozí z nás si při soukání do plavek pokládají otázku, co bychom mohli dělat lépe, abychom dosáhli vysněné figury. A někteří z nás už možná dozráli a takové hlouposti dávno neřeší. Ať tak či onak, každý se někdy ocitl v situaci, kdy musel řešit svůj jídelníček. Nejen o jídelníčku si budu povídat s **Andreou Adamkovičovou**, nutriční terapeutkou z orlickoústecké nemocnice.

☉ Mohla bys nám na úvod našeho rozhovoru popsat, jak ses k práci nutriční terapeutky dostala?

K této práci jsem se dostala kvůli vlastním zdravotním problémům, navíc mě hnala touha dělat něco užitečného a aspoň trochu pomáhat lidem. Můj největší sen se ale nezměnil – hlavně chci psát beletrii, takže určitě sledujte výlohy knihkupectví (*směje se*).

☉ S jakými problémy Tě klienti nejčastěji vyhledávají?

Já pracuji v nemocnici, tudíž se staráme především o hospitalizované pacienty. U nich nejčastěji řešíme nechťený úbytek hmotnosti, podvýživu nebo dietní omezení při různých zdravotních problémech. K tomu u nás funguje nutriční poradna, kam se ožívají často právě lidé s cílem redukovat hmotnost nebo zjistit, jak se stravovat s různými alergiemi.

☉ Co všechno práce nutriční terapeutky v nemocnici obnáší?

V nemocnici sestavujeme jídelníčky pro hospitalizované pacienty, ať bez dietních omezení nebo s různými omezeními (diabetici, šetrící diety, mleté...). Náš dietní systém rozlišuje 14 základních druhů diet. K tomu poskytujeme nutriční konzilia, což jsou krátké rozhovory s pacienty ohroženými malnutricí (nejčastěji onkologičtí pacienti), a edukace, jak by se měl pacient stravovat doma po propuštění.

☉ Jak se díváš na různé diety a přerušované půsty? Mohou nám některé způsoby hubnutí spíše ublížit?

Na všechny jiné diety, než je celková úprava životního stylu bez striktních omezení, se dívám skepticky a nemám ráda, když se kdokoli pokouší o něco „zázračného“. Většinou se nejedná o udržitelný životní styl, akorát si narušíte psychiku tím, že budete neustále myslet na jídlo a na to, co si (ne) můžete dát. A když dietu přestanete držet, „zakázané“ jídlo doženete.

☉ Jakých nejčastějších chyb se lidé při hubnutí dopouští?

Vyřadí všechno „nezdravé“ naráz a kompletně změní to, na co jsou zvyklí. Většinou tato změna není dlouhodobá. Stejně tak keto diety nejsou správná cesta, možná zhubnete, ale pouze dočasně. Nevyřazujte ani jednu ze základních živin, ať sacharidy, tuky nebo bílkoviny.

☉ Většina z nás se asi trochu ztrácí v tom, kolik bílkovin, tuků, sacharidů a vlákniny bychom měli denně ve stravě přijímat. Existuje nějaký jednoduchý návod?

Existují obecná doporučení, co se týká procent nebo gramů na 1 kg tělesné váhy. Záleží ovšem na našich cílech, zda chceme redukovat, přibírat nebo udržovat váhu.

☉ Otázka, kterou asi slycháš často: existuje nějaký univerzální a zaručený způsob, jak zdravě redukovat váhu?

Důležité je jíst všechno s mírou. Nepít slazené nápoje a trochu vědět, které potraviny můžu jíst každý den (zelenina, ovoce, celozrnné výrobky, mléčné, maso) a co jednou za čas (smažené, sladkosti atd.).

☉ A jak je to se snídaní? Je pro tělo opravdu tak důležitá, nebo je její vynechání nepodstatné?

Nejdůležitější je to, co přijmeme v rámci celého dne. Při vynechání snídaně ale hrozí nedostatečný kalorický příjem během dne a vlčí hlad v nočních hodinách.

☉ Jaké potraviny bychom měli odebrat z našeho jídelníčku, protože nám skutečně škodí?

Příkladem takové potraviny mohou být laciné cukrovinky. Ty, které obsahují transmastné kyseliny, které nám škodí, a glukózový sirup, o kterém se zjišťuje, že může napomáhat tvorbě zánětů. Dále připálené jídlo, ať už brambůrky nebo připálený řízek, jelikož při vysokých teplotách vzniká akrylamid, který je karcinogenní. Když budeme chtít, najdeme v podstatě na čemkoliv něco špatného. Škodí spíše přemíra čehokoliv. I když budeme jíst moc žitného chleba nebo melounu, bude to špatně.

☉ V současnosti trpí řada lidí různými alergiemi. Může tento nárůst souviset s nekvalitními potravinami, nebo je to tím, že dnes dokážeme intolerance na různé potraviny lépe odhalit?

Podle mě je spíše dokážeme lépe odhalit. Některé intolerance (např. celiakie) mohou být dědičné, což vypovídá o tom, že někdo v rodině jimi mohl trpět, ale nepřišlo se na to. Samozřejmě nepopírám ani vliv změny životního stylu a stravování oproti dřívějšímu, to může také hrát roli.

☉ Vyplatí se kupovat potraviny v bio kvalitě? Jak poznat produkty plné chemie?

V EU je kvalita potravin přísně kontrolována, takže bychom v obchodě nic škodlivého koupit neměli. A k druhé otázce, celý život je chemie, ale víceméně jde o složení: čím víc řádků, tím „horší“ potravina.

☉ Prostřednictvím médií a sociálních sítí jsme často konfrontováni s „ideály krásy“. Nejsme v současnosti nezdravě posedlí kultem těla?

Jsme! A jak! Týká se to nás všech, ať chceme, nebo ne. Dokud se ne bavíme o obezitě, která s sebou nese zdravotní rizika, je podle mě zbytečně přehnaně svoji postavu řešit. Víc bychom měli hledět na funkčnost a zdraví našeho těla. Teprve když začneme sportovat a jíst tak, abychom se cítili dobře a aby nám tělo správně sloužilo, možná se změní i naše postava nebo minimálně náš pohled na ni.

Andrejce moc děkuji za inspirativní rozhovor. ✦

Dovětek k pomníčku ve Vesničce

V červnovém PELMELU č. 3/2025 vyšel můj pokus o souhrn vědomostí o pomníčku neznámého „vlasovce“ v místní části obce Vesničce. Mně se k nim podařilo dodatečně zjistit dále uvedené, případně korigovat dosud publikované.

Schutzmannschaft (německy zkráceně též Schuma, česky ochranné prapory nebo oddíly) byly zvláštní jednotky policejních sil nacistického Německa během druhé světové války na okupovaných územích. Oddíly se zpočátku jmenovaly „pomocná policie“ (německy Hilfspolizei), ale protože Němci chtěli rozlišovat mezi německou policií a těmito jednotkami, zavedl se obecný název Schutzmannschaft. A Schutzmannschaft-Bataillon byly mobilní (pohyblivé, schopné přemístění) prapory pro bezpečnostní službu a s ní spojené operace. Každý prapor měl předpokládaný počet čtyř rot, jednu kulometnou a tři pěší, celkem po 124 mužích.

13. Schutzmannschaftsbatallion vznikl v prosinci 1941 v litevském městě Kaunas. Po vraždách židovského obyvatelstva (pogromech) byl prapor převelen do Ruska k boji se sovětskými partyzány. Při bojích s partyzány se dopouštěl vražd na civilním obyvatelstvu, vypalování vesnic a dalších zločinů. 11. března 1942 byl v sestavě 14 důstojníků a 368 policistů přemístěn do oblasti města Pskov, kde střežil železnici. V srpnu 1944 se v rámci 19. Lettische SS-Freiwilligen-Division (19. lotyšská SS dobrovolnická divize) účastnil bojů s Rudou armádou a utrpěl těžké ztráty. V říjnu 1944 se ocitl v Kuronském kotli, kde se až po kapitulaci Německa vzdal Rudé armádě.

Tolik historie, ovšem proč, v jaké podobě a složení se dostala 3. rota Schuma Batl. 13 do Ústí nad Orlicí, se můžeme jen dohadovat. Napovědět by snad mohla domněnka,

že tyto prapory (nebo jejich části?) byly Němci vysílány i do zahraničí, což byl krok pro větší efektivitu těchto jednotek, jelikož její příslušníci neuměli jazyk dané země, a navíc k ní neměli žádné vazby. Snad proto opravdu **střežili železnici mezi Českou Třebovou a Brandýsem nad Orlicí**, protože s tím měli zkušenosti?

Na paměť nám i budoucím je k v článku zmíněné výzvě vlasovcům k dezerci také třeba uvést, že pro akce partyzánů v prostoru Česká Třebová a Ústí nad Orlicí sloužila základna v Horní Sloupnici u Maděřů, kde spolupracovníky partyzánského oddílu Stalin byli Josef Chaloupka, Jindřich a Jaroslav Maděrovi, Bedřich Kaplan a Ladislav Váně. (Jaromír Nepraš: Partyzánský oddíl STALIN, JZD „Obránců míru“ Dolní Újezd 1985, str. 32 a 47) Autor na straně 25 vzpomíná i mladou dívku Vlastu, což bylo krycí jméno „Manky“ Marie Sedláčkové také z Horní Sloupnice, a tehdy popravených jejích pěti spolupracovníků i jejího chlapce Jiřího Šperla. Nakonec za odbojovou činnost zaplatila životem i Manka.

Jak už jsem v původním pojednání zmínil, když se to nechtěně mým přičiněním rozvířilo až do úrovně úřadu s rozšířenou působností, vrátil jsem se k tehdejšími kontaktům s paní Quaiserovou z MÚ v Litomyšli, která mi poskytla reprofoto nálezu (za to, že jsem ji poprvé k pomníčku přivezl a s panem Holubem doprovázeli), který učinili amatérští archeologové s použitím detektorů kovů v lokalitě Sloupnice. Jedná se o vojenské známky, knoflíky a další předměty, které tu zakopali příslušníci Schutzmannschaft – Batl. 13, když se zbavovali své identity. (Samozřejmě, že vydání osobní známky bylo zaevidováno, jenom vědět kde?)

Díky ní jsem rovněž zjistil, že kronikářské zápisy mají pokračování: 17. dubna 1945 večer v 9 hod. přivezl starosta Josef Zachař a rolník Podhajský na voze na slámě do márníce ruského vojína, pravděpodobně Vlasovce, který ... byl zastřelen na kraji lesy u „Vesničky“. Tři dny nato byl na zdejší hřbitově pohřben za přítomnosti strážmistra Havlíčka a dvou hrobařů. Pohřbil jej farář. Hrob popsán v matrice.

Tato matrika zemřelých ve Sloupnici 1856-1949 není digitalizovaná, ale díky ochotě archivářů oblastního archivu v Zámrsku tak mohu popis hrobu opsat: „17. (zemřel), 20. (pohřben) duben 1945. Kraj lesa nad vesničkou v H. Sloupnici. Neznámý voják ve stejnokroji říšské branné moci, **pravděpodobně Ukrajinec**. Kovový štítek označení: 3. Schuma Batl. 13. / 867. Za přítomnosti p. okres. čet. Havlíčka, hrobařů Zachaře a Václava Dvořáka mladšího **v nové části hřbitova v 2. řadě od zdola, 6. hrob od střední cesty** pohřbil Jaroslav Trojan, farář. Voják byl zastřelen.“

Takže pohřben byl na zdejší katolickém hřbitovu, ovšem setkal jsem se i s protichůd-

ným tvrzením o pohřbu v jednom z náznaků (dnes stěží identifikovatelných, u jednoho je štítek s číslicí 50) tří hrobů v poslední řadě nahoře vpravo na hřbitovu evangelickém...

Pokud bychom tedy chtěli téma pomníčku uzavřít, asi nezbývá než konstatovat, že dodnes není známý nejen jeho autor, ale ani jeho oběť.

Napadlo mě totiž (pozdě ale přece), jestli se informace o jeho zastřelení někde v Německu vůbec dostala?! Připomeňme si: pokud tedy dotyčný padl, měla být známka rozlomena, aby zavěšená polovina zůstala na těle zemřelého a **odlomená odevzdána centrální evidenci**. Stále víc si myslím, že se tak nestalo, a proto se jeho známku nepovede dešifrovat. Pronásledovatelé splnili rozkaz, „druzi“ ve zbrani ho nechali napospas, místní obstarali pohřeb. I když četník by to snad měl vědět? Nenapadá mě nic jiného než přirovnání s hledáním pověstné jehly v kupce sena. Možná kdyby místní pamětníci, písmáci, duchovní správci přispěli svou troškou do mlýna?! ❖

MILOSLAV RENČÍN

Poutní kaple Panny Marie Lurdské v Končínách

Lidé odedávna znali moc léčivého pramene v Končínách, říkali mu studánka. Pověst, tradovaná v ústním podání, však žádný písemný doklad nemá.

Vznik novodobého poutního místa, stavba a rozšíření kaple, jsou popsány v kronice obce Sloupnice: „V srpnu 1885 přišla malá společnost ze Sloupnice procházkou ke Končinské studánce, aby se občerstvila vodou. Byla zde již skupinka lidí z Litomyšle. Všichni současně chválili studenou a zdravou vodu ze studánky. Kdosi z přítomných pronesl názor, že by měl být pramen opatřen proti znečišťo-

vání a měl by k němu být upraven přístup. V čase dešťů a za jarního tání bylo nesnadné se ke studánce, obklopené blátem, dostat. Vojtěch Holásek, řídicí učitel ze Sloupnice, podnikl hned mezi přítomnými k tomu účelu sbírku. V té bylo později pokračováno. Za krátký čas se sešlo tolik příspěvků, že mohla být nejen studánka a její okolí upravena, ale byl nad ní zřízen malý portál se sochou sv. Václava“.

Na radu tehdejšího sloupnického faráře P. Jana Jelínka (jednoho z horlivých původců výstavby), bylo ve sbírkách pokračováno,

aby mohla být v lese nad pramenem zřízena mariánská kaple. Potřebné stavební místo pro kapli ochotně daroval majitel lesa František Pečenka, rolník z Kornic č. 8. Stavbu kaple se schodištěm provedl v roce 1886 stavitel Jan Janeček a řídil ji P. Jan Jelínek. Materiál a povozy dodaly věřící z Kornic a Sloupnice. Bylo upotřebeno 8625 cihel à 12 zl. 30 kr. za 1000 ks. Korničtí občané ve dvou oddělených sbírkách věnovali na kapli 746 zl. 44 kr. a na schody 194 zl. 64 kr. Celkem přispěly 941 zl. 08 kr.

Kaple Panny Marie Lurdské, do které se kromě kněze a oltáře s dřevěnou soškou Panny Marie Lurdské vešlo deset lidí, byla vysvěcena litomyšlským děkanem Antonínem Šantou 11. 7. 1886, za velké účasti věřících ze Sloupnice, Kornic, Litomyšle a jiných okolních obcí. Podle biskupského dekretu č. 1852/16 z 8. 7. 1886 se mohla od té doby sloužit mše svatá jak ve všední dny, tak o nedělích a svátcích. Křížová cesta byla zbudována z darů poutníků v roce 1890. Dne 24. 8. ji posvětil P. Maria Tichý z řádu sv. Františka v Moravské Třebové.

Na studánce s pramenitou vodou byla roku 1902 postavena nová pískovcová stěna, zhotovená litomyšlským sochařem Josefem Kroupou. V jejím výklenku je socha sv. Václava na koni. P. Jan Severa, který bydlel v Končínách, se staral o kapli a slíbil v ní sloužit mše svaté až do své smrti. Rozhodl se kapli rozšířit a opatřit jí věží se zvonkem. Projekt výstavby vyhotovil Josef Kreml z Litomyšle, projekt byl schválen biskupskou konzistoří 19. 11. 1903. Na rozšíření se pracovalo od jara 1904 do dubna 1905. Příspěvky byly štědré, hlavní dobrodinec z Litomyšle přispěl částkou 4000 K. Celkový náklad dokončené přístavby byl 6138 K. Oltář obnovil pozlacovač Antonín Podolský z Litomyšle za 120 K.

Nově vysvěcena byla kaple v pondělí velikonocní 24. 4. 1905. Obec Kornice úředně převzala patronát nad kaplí. Od roku 1905 konala služby Boží při pouti duchovní správa z Litomyšle. Poutě byly slavné, konaly se vždy druhou nedělí v červenci. V ten den do Končin přicházela procesí z blízka i z daleka. Zbožní poutníci se účastnili mše

svaté, požehnání, křížové cesty a občerstvili se u pramene nebo v hostinci.

Návštěva poutních míst měla charakter kající, prosebný a děkovný. Poutní místa také poskytovala možnost ke každoročnímu setkávání a sehrávala významnou roli ve společenském životě venkovské společnosti. V dobách první a druhé světové války přicházela do Končin procesí z širokého okolí vyprosit našemu národu svobodu. První národní pout' v osvobozené vlasti se konala 8. 7. 1945 za účasti více jak 6000 poutníků. Zpěv mariánských písní se rozléhal končinským údolím za doprovodu osmdesátičlenného dechového souboru ze Sloupnice.

V letech 1947–1948 byla provedena nákladná oprava křížové cesty. Roku 1970 byla při krádeži odcizena soška Panny Marie Lurdské. Sestry sv. Karla Boromejského ze Sloupnice místo ní věnovaly jinou. V listopadu roku 1993 byla nově pokryta střecha kaple s věžičkou a kaple byla omítnutá. V současné době probíhá oprava křížové cesty.

V posledních dvou letech je také snaha obnovit tradici poutí s posezením. Rovněž je možnost přispět finančně na obnovu křížové cesty. Také výtěžek z prodeje občerstvení je věnován na tento účel. V letošním roce se takto vybralo 32 000 Kč. Všem dárcům srdečné díky. Také všem organizátorům poutí, hudebnímu doprovodu a všem, kdo připutovali. ✎

ZAPSALA **ALENA HOLUBOVÁ**

Slavnosti kostela – pout' a posvícení

Byl jsem požádán, abych se pokusil vysvětlit, co znamenají pojmy „pout'“ a „posvícení“.

Pod pojmem pout' si nejspíš každý představí nějaký pohyb v prostoru a čase na nějaké místo, kde se bude konat církevní slavnost. Poutní slavnost, či poutní mše svatá, chcete-li, je vždy slavena k počtě patrona či patronky příslušného kostela či kaple, a to v den, kdy se v církevním kalendáři, který není v naší zemi vždy zcela totožný s kalendářem civilním, nachází slavnost, svátek či památka příslušného světce či svěťce.

Rozdíl mezi poutí a posvícením si lze zjednodušeně představit jako rozdíl mezi slavením narozenin a svátku. Všichni si každý rok připomínáme den, kdy jsme se narodili, a den, kdy je naše jméno v církevním či v civilním kalendáři. Pro kostel tedy pout' znamená to, co němčina označuje jako „Patronalfest“, slavnost patrona a ochránce kostela i farnosti, zatímco posvícení každoročně připomíná datum, kdy byl chrám vysvěcen. Posvěcení chrámu znamená jeho zasvěcení Bohu. Postavená budova se ten den stala posvátným prostorem, a to se slaví každý rok znovu jako radostná připomínka oné události.

Ve Sloupnici bohužel nastala určitá anomálie, která se od těchto obecných církevních pravidel liší. Patronem kostela i farnosti byl, je a zůstává sv. Mikuláš. Nicméně poutní slavnost byla slavena k počtě (sv.) Filomény, kterou už více než 60 let v žádném církevním kalendáři nenajdeme. Vůbec nepochybuji o dobrých úmyslech P. Dremla. Sám mám ve velké úctě mladé panny a mučednice pro Krista. Nicméně příběhy s touto úctou spojené se bohužel také vymykají církevní tradici. Napadají mě minimálně 3 pádné důvody: přenesení ostatků, paměť v církevní tradici a potvrzení ze strany církve. Co se týče přenesení ostatků světců, je třeba připomenout, že přibližně do konce 10. století bylo považováno za svatořečení.

Stávalo se, že na hrobech světců docházelo k zázrakům, a proto byla jejich těla či ostatky pietně vyzvednuta a přeneseny na významnější místo ve státním útvaru, kde se nacházeli, a nad jejich hrobem byly stavěny kostely. U nás tak tomu bylo v případě sv. Ludmily i sv. Václava a později i sv. Vojtěcha. Na otázku, zda je přenesení ostatků Filomény z katakomb města Říma do Mugnana kdesi u Neapole transferem na významnější místo, si prosím odpovězte sami.

Jako druhý důvod uvádím důležitost paměti v církevní tradici. Texty Nového zákona pocházejí z doby 20–70 let po Kristově Zmrtvýchvstání. Do té doby se vše předávalo kázáním. Církev zná bezpočet světců, jejichž památku věřící slavili dlouhá staletí, aniž by bylo cokoliv písemně zaznamenáno. Stejně by to pro většinu lidí bylo bezpředmětné, neboť byli ngramotní. Takže argument, že na tak důležitou svěťci, jakou by měla Filomena být, lidé zapomněli na dlouhých cca 1500 let, se opravdu nezdá být přesvědčivý. A dozvídat se o životě svěťce ze soukromých zjevení, která církev neschválila, není přesvědčivé.

Posledním důvodem je církevní schválení. Pokud oficiální dokument Svatého Stolce z roku 1962, publikovaný v Acta Apostolicae Sedis, sděluje, že svým ustanovením odstraňuje ze všech církevních kalendářů památku Filomény, naznačuje tím, že se nemůže zaručit za pravost této náboženské úcty. Domnívám se, že důvody k tomuto kroku jsou podobné mým úvahám sepsaným v tomto textu. Jsem si vědom, že některé čtenáře a čtenářky jsem nepotěšil. Nicméně opravdová víra není o pocitech. Je to racionální ctnost a měla by dokázat obstát v kritickém dotazování. Krásný zbytek léta, prázdnin a dovolených. ♡

P. TOMÁŠ RESCHEL, FARÁŘ

Společenská · kronika

Životní jubilea

ČERVEN 2025

70 let

Věra Vašinová, Horní Sloupnice

75 let

Iva Jelínková, Dolní Sloupnice

80 let

Jan Mikulecký, Dolní Sloupnice

Zdeněk Osecký, Dolní Sloupnice

85 let

Alena Lamplotová, Dolní Sloupnice

Jan Beneš, Dolní Sloupnice

91 let

Ilonka Jeřábková, Dolní Sloupnice

96 let

Milada Dolečková, Dolní Sloupnice

ČERVENEC 2025

70 let

Stanislav Wasserbauer, Horní Sloupnice

Pavel Vašina, Horní Sloupnice

Hana Ksandrová, Horní Sloupnice

75 let

Pavel Baňanka, Horní Sloupnice

Stanislav Doležal, Horní Sloupnice

Milena Borovcová, Horní Sloupnice

86 let

Jaroslava Matoušková, Horní Sloupnice

88 let

Josef Novotný, Horní Sloupnice

89 let

Zdislava Nováková, Dolní Sloupnice

95 let

Jiřina Mikulecká, Horní Sloupnice

Diamantovou svatbu,
60 let společného života oslavili:

- manželé František a Marie Šafářovi
- manželé Oldřich a Miroslava Vašinovi

V obřadní síni jsme v červnu přivítali
nové občánky Sloupnice:

Matěje Rémiše, Jáchyma Šplíchala,
Antonína Eliáše, Alexe Richtra

Informace byly zveřejněny na základě udělených
souhlasů dotčených osob či jejich zákonných zástupců.

MILADA LIMBERSKÁ, PŘEDSEDKYŇE KOMISE SPOZ

ČAS PLYNE, VZPOMÍNKY ZŮSTÁVAJÍ

Dne 5. září 2025 uplyne 10 let,
kdy nás opustila naše drahá
maminka, babička a prababička, paní

Marie Tobiášová

S láskou vzpomíná rodina.

NAVŽDY ZŮSTANEŠ V NAŠICH SRDCÍCH

Redakční poznámky

- » Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- » Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla. Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- » Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí. Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- » Cena za otištění inzerátu je 500 Kč pro místní, 1 000 Kč pro ostatní.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu
pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. září 2025.
Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. října 2025.

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně.
Vydání 4. čísla 27. ročníku: **8. srpna 2025**.
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130.
Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. **Cena 10 Kč**.

Redakce: **Martin Škeřík, Tereza Lorencová, Jaroslav Novák**
Grafická úprava (mimo inzerce): **Petr Bartoň**
Tisk: **Tiskárna Osík**